

Oficjalne Przepisy Sportowe Olimpiad Specjalnych

JUDO

WERSJA: Lipiec 2016 | © Special Olympics, Inc., 2016 | Wszelkie Prawa Zastrzeżone

www.OlimpiadySpecjalne.pl

JUDO

1. PRZEPISY REGULUJĄCE

Oficjalne Przepisy Sportowe Judo Olimpiad Specjalnych, stanowią podstawę dla organizacji wszystkich zawodów Olimpiad Specjalnych w judo. Jako międzynarodowy program sportowy, Olimpiady Specjalne stworzyły te przepisy na podstawie przepisów judo zatwierdzonych przez Międzynarodową Organizację Judo (IJF – International Judo Federation). Przepisy ustalone przez IJF lub Polski Związek Judo powinny być zastosowane z wyjątkiem sytuacji, gdy stoją w sprzeczności z Oficjalnymi Przepisami Judo Olimpiad Specjalnych lub z Artykułem I Ogólnych Przepisów Sportowych Olimpiad Specjalnych. W takich wypadkach powinny zostać zastosowane przepisy ustanowione przez Olimpiady Specjalne.

2. OFICJALNE KONKURENCJE

Zakres konkurencji (ogólnie) ma stwarzać szanse uczestniczenia w zawodach, sportowcom na każdym poziomie sprawności. Programy Narodowe mogą determinować proponowane konkurencje oraz, jeżeli to konieczne, dawać wytyczne dla zarządzania tymi konkurencjami. Trenerzy są odpowiedzialni za przeprowadzenie treningów oraz selekcję zawodów, odpowiednią dla umiejętności i chęci sportowca. W czasie Światowych Letnich Igrzysk proponowana jest tylko jedna konkurencja: walka indywidualna dla mężczyzn i kobiet.

3. PODZIAŁ NA GRUPY SPRAWNOŚCIOWE

3.1. Formularze Zgłoszeniowe

3.1.1. Wszyscy zawodnicy zgłoszeni do udziału w zawodach judo, rozgrywanych w ramach Olimpiad Specjalnych, będą wstępnie dzieleni na grupy według następujących kryteriów, podawanych w formularzach zgłoszeniowych:

- 3.1.1.1. Płeć
- 3.1.1.2. Wiek
- 3.1.1.3. Kategoria wagowa
- 3.1.1.4. Poziom umiejętności
- 3.1.1.5. Stopień zaawansowania

3.2. Przydzielenie do grupy

3.2.1. Każdy zawodnik zostanie następnie przydzielony do właściwej grupy sprawnościowej, wraz z innymi zawodnikami o podobnych umiejętnościach i możliwościach, zgodnie z zasadami IJF oraz ogólnymi zasadami bezpieczeństwa. Będzie to początek procesu przydziału zawodników do poszczególnych grup sprawnościowych. Szczegóły poniżej.

3.3. Indywidualne Umiejętności

3.3.1. Dalszy etap podziału na grupy sprawnościowe, odbywa się bezpośrednio na zawodach i dotyczy indywidualnych umiejętności zawodników, co ma na celu jeszcze lepsze udoskonalenie tego procesu. Zawodnicy przydzieleni wstępnie do odpowiednich dla siebie grup, przechodzą przez indywidualny test sprawności w tachi-waza i ne-waza lub tylko w ne-waza, jeśli zostanie to określone wcześniej przez trenera (w tym przypadku w czasie zawodów, zawodnik powinien uczestniczyć tylko w walkach w ne-waza).

3.3.2. Indywidualny test sprawności odbywa się podczas sesji treningowej, podczas której przydzielanie do grup jest nadzorowane przez głównego koordynatora maty, celem sprawdzenia czy wstępny podział odbył się w sposób właściwy. Wspomniana sesja powinna być przeprowadzana w formie przyjemnie spędzanego czasu, podczas którego zawodnicy wypoczywają i zapoznają się z innymi sportowcami.

3.3.3. Sesja treningowa powinna zawierać następujące elementy techniczne (Waza):

- 3.3.3.1. zakładanie trzymań (Osae-komi-waza), po uprzednim wykonaniu techniki przejścia do trzymaniapartnerowi (uke), znajdującemu się w pozycji niskiej
- 3.3.3.2. rzuty (Nage-waza)
- 3.3.3.3. pady (Ukemi-waza) po rzucie przez przeciwnika (tori)
- 3.3.3.4. kombinacja rzutów (Renraku-waza)
- 3.3.3.5. kontrataki (Kaeshi-waza)
- 3.3.4. Wymienione umiejętności będą oceniane w oparciu o następujące kryteria:
 - 3.3.4.1. „czucie judo”
 - 3.3.4.2. koncepcja walki
 - 3.3.4.3. przewidywanie ruchów przeciwnika
 - 3.3.4.4. przewidywanie zagrożenia
 - 3.3.4.5. rozumienie związku przyczynowo-skutkowego
 - 3.3.4.6. technika
 - 3.3.4.7. ogólna prezencja zawodnika
 - 3.3.4.8. szybkość wykonywania technik
 - 3.3.4.9. czas reakcji zawodnika
 - 3.3.4.10. koncepcja strategii w walce
- 3.3.5. Wspomniane wyżej poziomy umiejętności są tworzone w oparciu o porównanie każdego zawodnika Olimpiad Specjalnych do osoby uprawiającej regularnie, lecz rekreacyjnie judo, niestartującej w zawodach. Szczegółowy opis poszczególnych poziomów umiejętności zawodnika, znajduje się poniżej:

3.4. Poziomy umiejętności:

- 3.4.1. Poziom 1
 - 3.4.1.1. Judoka pierwszego poziomu może rywalizować w walce zawodniczej (shiai), na niemal równym poziomie, z zawodnikiem uprawiającym rekreacyjnie judo (powyżej), prezentuje doskonałe „czucie judo”, jest szybki i silny w czasie wykonywania ruchów, szybko reaguje i jest w stanie wykreować strategię w czasie walki. Spełnia powyższe kryteria w stopniu maksymalnym.
 - 3.4.1.2. Zawodnik poziomu pierwszego potrzebuje tylko niewielkiego wsparcia i wskazówek swojego trenera lub sędziego, aby przeprowadzić walkę.
- 3.4.2. Poziom 2
 - 3.4.2.1. Judoka drugiego poziomu może rywalizować w walce treningowej (randori), na niemal równym poziomie, z zawodnikiem uprawiającym rekreacyjnie judo, prezentuje dobre „czucie judo”, jest nieco wolniejszy i słabszy w swoich ruchach, reaguje dość szybko i dość dobrze rozumie koncepcję strategii walki. Spełnia powyższe kryteria w stopniu zadowalającym.
 - 3.4.2.2. Zawodnik poziomu drugiego potrzebuje umiarkowanego wsparcia i wskazówek swojego trenera lub sędziego, aby przeprowadzić walkę.
- 3.4.3. Poziom 3
 - 3.4.3.1. Judoka poziomu trzeciego może rywalizować tylko w walce treningowej o niskim poziomie intensywności (w formie zabawowej), z zawodnikiem uprawiającym rekreacyjnie judo, prezentuje dość dobre „czucie judo”, jest zadowalająco szybki i silny w swoich ruchach, reaguje rozsądnie i szybko, lecz nie potrafi planować strategii walki. Spełnia powyższe kryteria w stopniu umiarkowanym.
 - 3.4.3.2. Zawodnik poziomu trzeciego potrzebuje znacznego wsparcia i wskazówek swojego trenera lub sędziego, aby przeprowadzić walkę.

3.4.4. Poziom 4

3.4.4.1. Judoka czwartego poziomu może rywalizować tylko w zabawowej formie walki treningowej, z zawodnikiem uprawiającym rekreacyjnie judo, lecz do przeprowadzenia takiej walki potrzebuje wsparcia od swojego przeciwnika. Prezentuje niewielki poziom „czucia judo”, nie jest szybki podczas wykonywania ruchów oraz w czasie reakcji. Nie potrafi kreować strategii walki, nie rozumie jej. Spełnia powyższe kryteria w stopniu niskim.

3.4.4.2. Zawodnik poziomu czwartego potrzebuje dużego wsparcia i wskazówek swojego trenera lub sędziego, aby przeprowadzić walkę.

3.4.5. Poziom 5

3.4.5.1. Judoka piątego poziomu może rywalizować tylko w zabawowej formie walki treningowej, z zawodnikiem uprawiającym rekreacyjnie judo, lecz do przeprowadzenia takiej walki potrzebuje dużego wsparcia od swojego przeciwnika. Nie posiada „czucia judo”, jest bardzo pasywny i aby przeprowadzić walkę wymaga wsparcia trenera i sędziego, na maksymalnym poziomie.

3.5. Dalsze kryteria podziału na grupy sprawnościowe:

3.5.1. Płeć

3.5.1.1. mężczyzna/kobieta.

3.5.2. Wiek

3.5.2.1. Organizatorzy, w zależności od sytuacji, mają prawo do wprowadzenia dodatkowych podziałów ze względu na wiek, które w połączeniu z pozostałymi parametrami związanymi z możliwościami uczestników (poziom sprawności, waga), mają na celu stworzenie odpowiednich, sprawiedliwych i bezpiecznych dla zawodników grup startowych.

3.5.3. Waga:

3.5.3.1. Mężczyźni:

3.5.3.1.1. Poziomy 1, 2 i 3: < 60 kg, -66 kg, -73 kg, -81 kg, -90 kg, -100 kg, +100 kg

3.5.3.2. Kobiety:

3.5.3.3. Poziomy 1, 2 i 3: < 48 kg, -52 kg, -57 kg, -63 kg, -70 kg, -78 kg, +78 kg

3.5.3.4. Organizator odpowiada za przebieg zawodów i posiada w związku z tym pełną swobodę działania w tworzeniu kategorii wagowych, w taki sposób, aby w połączeniu z innymi kryteriami (poziom sprawności, wiek) przyczyniły się one do utworzenia odpowiednich grup startowych, gwarantujących judokom Olimpiad Specjalnych bezpieczne i sprawiedliwe warunki współzawodnictwa.

Dziewczęta 8-11 lat	Dziewczęta 12-15 lat	Dziewczęta 16 lat	Kobiety	Chłopcy 8-11 lat	Chłopcy 12-15 lat	Chłopcy 16 lat	Mężczyźni
-24 kg				-24 kg			
24-26 kg				24-26 kg			
26-28 kg				26-28 kg			
28-31 kg				28-31 kg	-31 kg		
31-34 kg	-34 kg			31-34 kg	31-34 kg		
34-37 kg	34-37 kg			34-37 kg	34-37 kg		
37-41 kg	37-40 kg	-40 kg		37-41 kg	37-41 kg		
41-45 kg	40-44 kg	40-44 kg		41-45 kg	41-45 kg	-46 kg	
45-50 kg	44-48 kg	44-48 kg	-48 kg	45-50 kg	45-50 kg	46-50 kg	
+50 kg	48-52 kg	48-52 kg	48-52 kg	+50 kg	50-55 kg	50-55 kg	-55 kg
	52-57 kg	52-57 kg	52-57 kg		55-60 kg	55-60 kg	55-60 kg
	57-63 kg	57-63 kg	57-63 kg		60-66 kg	60-66 kg	60-66 kg
	+63 kg	63-70 kg	63-70 kg		66-73 kg	66-73 kg	66-73 kg
		+70 kg	70-78 kg		+73 kg	73-81 kg	73-81 kg
			+78 kg			+81 kg	81-90 kg
							90-100 kg
							+100 kg

3.5.4. Pozostałe czynniki:

- 3.5.4.1. Jeśli zawodnik w wyniku powyższych etapów procesu podziału, nie został przydzielony do żadnej grupy, to dalsze procedury podziału będą ustalane przez odpowiednich trenerów i organizatora zawodów.
- 3.5.4.2. W takiej sytuacji kryteria podziału prezentują się następująco: bezpieczeństwo ponad wiek, wagę i umiejętności wszystkich zawodników z danej grupy startowej, których sprawa jest rozpatrywana.

4. ZASADY WSPÓŁZAWODNICTWA

4.1. Decyzje Sędziowskie

- 4.1.1. W sytuacji nieprzewidzianej w przepisach sportowych, sędzia może natychmiast zatrzymać pojedynek i podjąć wszelkie niezbędne środki, jeżeli uzna, że bezpieczeństwo jednego lub obydwu zawodników jest zagrożone. Sędzia jest zobowiązany do ukarania zawodnika biorąc pod uwagę intencje popełniającego wykroczenie.

4.2. Czas walki

- 4.2.1. Rzeczywisty czas walki wynosi 3 minuty. W razie potrzeby może zostać zastosowana jedynominutowa dogrywka w formie „Złotego Punktu”.

4.3. Pomoc trenera

- 4.3.1. Jeśli zawodnik potrzebuje pomocy w czasie wejścia na matę, może jej udzielić trener wraz z sędzią, jako osobą wspomagającą. (Uwaga: Bez zgody sędziego, żadna osoba postronna nie może wejść na matę.).

4.4. Pozycje startowe

- 4.4.1. W formularzu zgłoszeniowym na zawody, należy podać, czy zawodnik ma rywalizować w tachi-waza (rozpoczęcie walki z pozycji stojącej) czy w ne-waza (rozpoczęcie walki z pozycji klęczącej lub siedzącej).
- 4.4.2. Wyróżnia się dwie pozycje, w których zawodnicy mogą rozpocząć walkę w ne-waza:
 - 4.4.2.1. Pozycja klęcząca
 - 4.4.2.2. Pozycja siedząca, w której zawodnicy znajdują się naprzeciwko siebie z wyprostowanymi nogami, trzymając podstawowy uchwyt „kumi-kata”.
- 4.4.3. Jeśli jeden z zawodników, ze względu na swoją niepełnosprawność, rozpoczyna walkę w ne-waza, to jego przeciwnik musi się do niego dostosować i również rozpoczyna walkę w ne-waza.
- 4.4.4. Jeśli sędzia, ze względów bezpieczeństwa, nie wyrazi zgody na rozpoczęcie walki w pozycji tachi-waza, może zdecydować o konieczności rozpoczęcia walki w ne-waza. Sędzia ma również prawo do przeniesienia walki z tachi-waza do ne-waza, w każdym momencie jej trwania. Zawodnicy i ich trenerzy muszą dostosować się do zaleceń sędziego.
- 4.4.5. Jeśli walka rozpoczęła się w pozycji ne-waza, to musi być w niej kontynuowana.
- 4.4.6. W każdym momencie możliwe jest zdobywanie punktów poprzez techniki rzutów w pozycji ne-waza, pod warunkiem, że pojedynek rozpoczął się w pozycji ne-waza lub po tym jak sędzia nakazał zmianę pozycji z tachi-waza do ne-waza.
- 4.4.7. Podczas walki w ne-waza, zabronione jest popychanie przeciwnika w tył.
- 4.4.8. Zarówno w pozycji tachi-waza jak i w ne-waza, sędzia musi upewnić się, że kark któregoś z zawodników nie jest unieruchomiony w pozycji grożącej kontuzją. Próba objęcia szyi w obydwóch pozycjach tachi-waza jak i w ne-waza oznacza „Mate”.

4.5. Techniki zabronione:

- 4.5.1. Techniki z grupy rzutów poświęcenia (sutemi-waza)
- 4.5.2. Dźwignie (ude-kansetsu-waza)

- 4.5.3. Duszenia (shime-waza)
- 4.5.4. Sankaku-waza (techniki trójkątne)
- 4.5.5. Rzuty wykonywane z jednego lub dwóch kolan
- 4.5.6. Upadek na przeciwnika po prawidłowo wykonanej technice
- 4.5.7. Wszelkie techniki, które stwarzają ryzyko kontuzji karku są zabronione.
- 4.5.8. W związku z powyższym, zabronione są następujące techniki w tachi-waza:
 - 4.5.8.1. Koshi-guruma,
 - 4.5.8.2. Kubinage.
- 4.5.9. W związku z powyższym, zabronione są następujące techniki ne-waz:
 - 4.5.9.1. Hon-kesa-gatame,
 - 4.5.9.2. Makura-kesa-gatame,
 - 4.5.9.3. Kata gatame,
 - 4.5.9.4. Tate-shiho-gatame (z wyjątkiem wariantu tej techniki z przytrzymaniem tylko jednej ręki).
 - 4.5.10. Dodatkowo, każda technika, w której dochodzi do kontrolowania głowy Uke, jest dozwolona tylko w przypadku, gdy Tori kontroluje w tym czasie za pomocą jednej ze swoich rąk, rękę Uke.

4.6. System rozgrywek zawodów

- 4.6.1. Po ostatecznym przydziale do grup startowych, w każdej z grup może znajdować się maksymalnie ośmiu zawodników.
- 4.6.2. W grupie, w której znajduje się do 5 zawodników, stosowany jest system rozgrywek „każdy z każdym”.
- 4.6.3. Gdy w tej samej kategorii, grupa zawodników liczy, 6, 7 lub 8 osób, to są oni dzieleni na dwie mniejsze grupy A i B (3+3, 4+3 lub 4+4), w których walki rozgrywane są systemem „każdy z każdym”. Po zakończeniu walk w grupach A i B, zwycięzcy tych grup, walczą w bloku finałowym zgodnie z zasadami pucharowego systemu rozgrywek, rozpoczynając od półfinałów według wzoru: A1 przeciwko B2, B1 przeciwko A2. Zwycięzcy walk półfinałowych walczą następnie o pierwsze i drugie miejsce. W przypadku, gdy obaj finaliści, znajdowali się od początku zawodów w tej samej grupie (A lub B), wynik finałowej walki decyduje o zajęciu pierwszego lub drugiego miejsca, niezależnie od wyniku wcześniejszej walki, rozgrywanej w systemie „każdy z każdym”.
- 4.6.4. W przypadku, gdy dwaj zawodnicy z jednej grupy (A lub B), uzyskali taką samą liczbę zwycięstw i punktów i obaj kwalifikują się do walk o miejsca 1-3, zwycięzcą klasyfikacji zostaje zawodnik, który zwyciężył w bezpośrednim pojedynku.
- 4.6.5. W przypadku, gdy trzech zawodnicy z jednej grupy (A lub B), uzyskali taką samą liczbę zwycięstw i punktów i wszyscy kwalifikują się do walk o miejsca 1-3, wszyscy zawodnicy powinni dostać możliwość stoczenia dodatkowych pojedynków między sobą. Jeżeli sytuacja się powtórzy, to klasyfikacja zawodników będzie zależała od wagi, uzyskanej przez każdego z nich, w dniu zawodów.
- 4.6.6. W sytuacji, gdy zawodnik nie może lub nie chce uczestniczyć w walce w ramach swojej grupy startowej, to stoczone przez niego do tej pory walki, nie będą podczas klasyfikacji, brane pod uwagę, zarówno dla niego jak i dla jego przeciwników.

4.7. Przeciwwskazania zdrowotne

- 4.7.1. Sportowiec z zespołem Downa, u którego została zdiagnozowana niestabilność stawu szczytowo-obrotowego, nie może uprawiać judo. Dodatkowe informacje oraz procedurę unieważnienia tego ograniczenia można odnaleźć w ogólnych przepisach sportowych Olimpiad Specjalnych. (Artykuł I)

5. STROJE I SPRZĘT

5.1. Judogi

- 5.1.1. Zawodnicy podczas podziału na grupy sprawnościowe oraz podczas zawodów, powinni być ubrani wyłącznie w białe judogi.
- 5.1.2. W celu odróżnienia walczących ze sobą zawodników, każdy z nich powinien mieć założony na wysokości talii, czerwony lub biały pas. Pasy muszą być zapewnione w różnych rozmiarach, przez organizatora zawodów. W czasie walki zawodnicy nie powinni nosić żadnych innych pasów.
- 5.1.3. Judogi powinno być czyste i dopasowane oraz wolne od wszelkich elementów reklamowych i jakichkolwiek innych znaków.
- 5.1.4. Jeżeli zajdzie taka potrzeba, organizator powinien zapewnić dla każdego zawodnika, odpowiednią naszywkę - numer startowy na tylną część judogi (powinien zapewnić także jej naszytą), celem łatwiejszego rozróżniania zawodników podczas procesu przydziału do grup sprawnościowych oraz podczas samych walk. Zawodnicy w takiej sytuacji są zobligowani do noszenia numerów startowych – naszywek.
- 5.1.5. Kobiety powinny nosić pod judogi białą koszulkę bez napisów.

5.2. Pole Walki

- 5.2.1. Dla każdego pola walki powinien być następujący sprzęt:
 - 5.2.1.1. Jedna tablica wyników.
 - 5.2.1.2. Dwa zegary do pomiaru czasu (w przypadku elektronicznej tablicy wyników, wystarczy jeden zegar).
 - 5.2.1.3. Jeden stół sędziowski i trzy krzesła dla obsługi oraz dodatkowe krzesła dla oficjeli.
 - 5.2.1.4. Dwa krzesła dla sędziów.
 - 5.2.1.5. Jeden czerwony i jeden biały pas dla zawodników.
 - 5.2.1.6. Dwa krzesła dla trenerów walczących zawodników.

6. KARY

6.1. Zabronione akcje

- 6.1.1. W przypadku wykonania przez zawodnika zabronionej akcji, sędzia udziela zawodnikowi upomnienia i wyjaśnia mu na czym polega przewinienie. Jeżeli zawodnik powtórzy przewinienie, to sędzia musi zastosować karę. Kary powinny być stosowane wyłącznie w odniesieniu do zawodników pierwszego poziomu umiejętności lub w stosunku do zawodników poziomu drugiego, ale w sposób bardziej dyskretny (delikatny, z wycuciem). Podczas Światowych Letnich Igrzysk Olimpiad Specjalnych kary powinni być nadawane także zawodnikom trzeciego poziomu umiejętności.

6.2. Kontuzje

- 6.2.1. Jeśli zawodnik w wyniku odniesienia kontuzji po zastosowaniu przez przeciwnika niedozwolonej akcji, nie będzie w stanie kontynuować walki, to zwycięzcą takiego pojedynku zostaje zawodnik kontuzjowany. Wszystkie urazy mogą być opatrywane bezpośrednio na tatami przez pracownika służb medycznych, także w asyście trenera, jeśli kontuzjowany zawodnik wyrazi taką wolę.

6.3. Chwyty / Dotknięcie nogi

- 6.3.1. W przypadku chwytu lub dotknięcia nogi przez któregoś z zawodników w tachi-waza, nie powinna być stosowana kara Hansuku-make. W takim przypadku może być zastosowana tylko kara shido (patrz 6.1.1).

7. STREFA POLA WALKI

7.1. Pole walki

7.1.1. Strefa pola walki musi mieć wymiary: minimum 6 m x 6 m i maksimum 10 m x 10 m.

7.2. Strefa bezpieczeństwa

7.2.1. Wokół pola walki powinna być wyznaczona, w innym kolorze niż pole walki, strefa bezpieczeństwa o szerokości minimum 3m.

7.3. Ograniczenia dla fotografów

7.3.1. Fotografowie powinni znajdować się w minimalnej odległości 3 metrów od strefy pola walki.

7.4. Wymagani sędziowie

7.4.1. Dotyczy tylko zawodów na szczeblu narodowym lub wyższym:

7.4.1.1. Trzech sędziów.

7.4.1.2. Jeden protokolant.

7.4.1.3. Jeden sędzia odpowiedzialny za pomiar czasu.